

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA REŞIȚA

JUDEȚUL CARAŞ-SEVERIN

DOSAR NR. 2618/290/2017

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1108

Sedinta Camerei de Consiliu din data de 02.05.2018

Instanța constituță din:

Președinte: MUNTEANU ELENA - judecător

Grefier: MARCU MARIA AURICA

Pe rol soluționarea cauzei civile privind pe reclamant Consiliul de Mediare în contradictoriu cu părât , având ca obiect cerere de valoare redusă.

Procedura legal îndeplinită fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință după care,

Instanța constată că debaterile în fond au avut loc în ședință publică din data de 18.04.2018, susținerile părților fiind consemnate în Încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 19.04.2017.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 18.05.2017 sub nr. 2618/290/2017, reclamant Consiliul de Mediare, a solicitat instanței, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să oblige pe părâtul la plata sumei de 525 lei, precum și la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 50 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că în baza angajamentului dintre părți, au fost emise facturile fiscale seria CM nr. 3234 în sumă de 300 lei, reprezentând taxa anuală profesională pe anul 2016 și seria CM nr.1364 în sumă de 225 lei reprezentând taxa lunară profesională pe anul 2015 în valoare de 75 lei și taxa anuală profesională pe anul 2015 în valoare de 150 lei .

Precizează reclamanta că taxa anuală profesională este prevăzută în Legea nr.192/2006, privind medierea și organizarea profesiei de mediator, în Hotărârea nr.5/13.05.2007 pentru aprobarea regulamentului de Organizare și funcționare a Consiliului de mediare la articolul 9, aliun.1,litera b) precum și în alte Hotărâri ale consiliului de mediare

De asemenea reclamanta precizează că prin Hotărârea Consiliului de mediare nr.196/25.02.2012 la articolul 5 s-a stabilit ca ” Taxa anuală profesională s-a stabilit în quantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscrisi în tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006

În continuare se arată că părâtul și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediare încă de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 1025-C .proc.civ.

Acțiunea a fost legal timbrată, cu taxă judiciară de timbru în quantum de 50 lei, conform chitanței nr.145654/30.05.2017 (f.42).

Părâtul a formulat întâmpinare (f.51-52) ,prin care a solicitat respingerea cererii.

Prin întâmpinare părâtul a invocat excepția lipsei calității procesual pasive.

Părâtul arată că /Birou de mediator are activitatea suspendată din 23.11.2015 , și arată că niciodată nu a desfășurat activitate de mediare .

A mai precizat pârâtul că în anul 2015 a avut intenția să depună cerere de suspendare, dar pe fondul interminabilelor organizări și reorganizări și fuziuni dintre respectivele asociații de mediere, acest lucru nu a fost posibil.

În continuare pârâtul arată că facturile fiscale emise de reclamantă nu își au izvor juridic contractual și nu au fost solicitate în justificarea unor eventuale plăți.

În drept pârâtul a invocat 205 C.pr.civ. și a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

La data de 17.04.2018 reclamanta a depus la dosar Răspuns la întâmpinare (f.79-80), prin care a solicitat respingerea excepției lipsei calității procesual pasive.

În faza cercetării judecătoarești s-a administrat *proba cu înscrisuri*.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele.

Reclamantul Consiliul de Mediare a emis Hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale, ce se află în vigoare, iar pârâtul și-aluat angajamentul de achitare al tuturor taxelor încă de la autorizare prin actul de înființare al biroului

Conform dispozițiilor **art.102 din Legea nr.71/2011** contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data când a fost încheiat în ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa. În aceste condiții, față de momentul emiterii facturilor (16.09.2016), instanța va face aplicarea dispozițiilor noului Cod Civil.

Potrivit dispozițiilor art. 1350 alin. 1 și 2 C.civ., orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat, iar atunci când nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu.

De asemenea, art. 1516 alin. 1 C.civ. afirmă dreptul creditorului la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligațiilor, iar art. 1530 C.civ. prevede dreptul creditorului la daune interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i-l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecuției fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației.

Din interpretarea textelor legale mai sus menționate rezultă că răspunderea civilă contractuală presupune în primul rând *existența unor raporturi juridice anterioare între păgubit și autorul faptei, născute prin acordul lor de voință*. Pentru antrenarea răspunderii civile contractuale, este, totodată, necesar să se facă dovada existenței unei *fapte ilicite* care constă în nerespectarea unei obligații contractuale, a unui *prejudiciu*, precum și a *legăturii de cauzalitate între faptă și prejudiciu, culpa* debitorului fiind *rezumată* prin simplul fapt al neexecuției, potrivit dispozițiilor art. 1548 C.civ. Aceste condiții li se adaugă două cerințe speciale: *necesitatea ca debitorul să fie pus în întârziere și să nu existe o clauză de neresponsabilitate*, care odată întrunite dau naștere dreptului subiectiv al creditorului de a pretinde despăgubiri de la debitorul său.

Aplicând cele mai sus menționate la datele speței, instanța constată că între părți au existat raporturi juridice concretizate în livrarea de produse de către reclamantă în schimbul achitării contravalorii acestora de către pârâtă.

Principiul libertății contractuale permite părților să încheie un contract în condițiile voile de acestea, fiind cunoscut faptul că celeritatea derulării raporturilor între profesioniști determină încheierea contractului, de regulă, fie prin simplul acord de voință, fără a fi necesară o formă specială (principiul consensualismului enunțat în art. 1178 C.civ.), fie prin intermediul sistemului electronic sau al poștei, ori prin întâlnirea unei oferte de a contracta cu acceptarea ofertei.

Raporturile contractuale dintre părți rezultă din facturile fiscale atașate la dosarul cauzei

Fapta ilicită a pârâtei constă în neexecuțarea obligației de plată a facturilor fiscale emise de către reclamantă, în quantum de 525 lei, după cum rezultă din copia facturilor fiscale.

Prejudiciul, constând în consecințele păgubitoare suportate de către reclamantă, este reprezentat de privarea acesteia de suma de bani la care este îndreptățită în quantum de 525 lei, conform copiei facturilor fiscale seria CM nr. 3234 în sumă de 300 lei, reprezentând taxa anuală profesională pe anul 2016 și seria CM nr.1364 în sumă de 225 lei.

Condiția privitoare la existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu este îndeplinită, întrucât neexecutarea de către părătă a obligației de plată a facturilor fiscale emise de către reclamantă a determinat cauzarea unei pagube în patrimoniul acesteia.

Față de motivele de fapt și de drept expuse, *instanța, constatănd că sunt întrunite condițiile răspunderii civile contractuale ale părătei față de reclamantă, va admite acțiunea formulată de Consiliul de Mediere, în contradictoriu cu părăta* - Birou de

Mediator și va dispune obligarea celei din urmă la plata sumei de 525 lei, cu titlul de pretenții, reprezentând contravaloare facturi fiscale seria CM nr. 3234 în sumă de 300 lei, reprezentând taxa anuală profesională pe anul 2016 și seria CM nr. 1364 în sumă de 225 lei..

În baza art. 1031 raportat la art. 452 și art. 453 alin. 1 C.proc.civ. și având în vedere principiul disponibilității părților, instanța va obliga părăta să plătească reclamantei suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru, potrivit dispozițiilor art. 6 alin.1 din O.G. nr. 80/2013.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea de chemare în judecată – cerere de valoare redusă, formulată de reclamant Consiliul de Mediere, CIF 21500343, cu sediul în București, Șos Nicolae Titulescu, nr.88B, sector 1 în contradictoriu cu părăt , cu sediul

și în consecință:

Obligă părăt la plata către reclamantă sumei de 525.00 lei, reprezentând contravaloare facturi .

Obligă părăt la plata către reclamantă a sumei de 50 lei cheltuieli de judecată, constând în taxă judiciară de timbru .

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria Reșița.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art.396 alin. 2 Cod proc. civ., azi 02.05.2018.

**PREȘEDINTE,
MUNTEANU ELENA**

**GREFIER,
MARCU MARIA AURICA**

Red/ ME//Tehnored/ MMA/22.06.2018/4 ex

